

วัดไทเซคิจิ

คำบรรยายโอโอะกะ - สิงหาคม 2017

ความหมายของการทำบุญ (โกคุโย)

ในสมัยที่พระนิชิเร็น ไคโซนิมีชีวิต ท่านรับการทำบุญจากผู้นับถือหลายคนด้วยความรู้สึกขอบคุณสำหรับการทำบุญที่มีค่ามากและทำด้วยความจริงใจของพวกเขา บ่อยครั้งท่านเขียนคำพูดขอบคุณและสรรเสริญในบทธรรมนิพนธ์ของท่าน จากจุดนี้ พวกเราสามารถเข้าใจว่าการทำบุญเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการปฏิบัติศาสนาพุทธของพวกเรา

ในบทธรรมนิพนธ์ “ร่างกายและจิตใจของคนธรรมดา” พระนิชิเร็น ไคโซนิกล่าวว่า:

“ถึงแม้ว่าบุคคลหนึ่งมีความคิดไม่ฉลาดและถวายเป็นเด็กน้อยเท่านั้น ถ้าเขาถวายเป็นบุคคลที่นับถือความจริง เขาจะได้รับกุศลผลบุญมากมาย ผู้ที่ทำบุญแต่ธรรมดาแท้ด้วยความจริงใจจะได้รับกุศลผลบุญยิ่งกว่านั้นเพียงไร” (ชินเพ็น หน้า 1217)

ดังนั้น ถึงแม้ว่าคนที่มีความคิดที่เกิดจากการขาดความรู้ ซึ่งถวายเป็นเด็กน้อย ถ้าพวกเขาถวายเป็นผู้ที่นับถือคำสอนแท้จริง พวกเขาจะได้รับกุศลผลบุญมาก นอกจากนี้ พระนิชิเร็น ไคโซนิอธิบายว่า ผู้ที่ทำบุญแต่ธรรมดาแท้ด้วยความจริงใจสุดซึ่งจะได้รับกุศลผลบุญมากอย่างคิดไม่ถึง

ยิ่งกว่านั้น พระนิชิเร็น ไคโซนิอธิบายในบทธรรมนิพนธ์ “จดหมายถึงนิโอเซะ” ดังต่อไปนี้:

“จงไตร่ตรองและพิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่าท่านจะไม่มีวันเดินทางลงไปสู่นรกทางชั่วถ้าท่านทำบุญด้วยความปรารถนาแรงกล้าที่ยอดเยียมแม้เพียงครั้งเดียวแต่พระสงฆ์ที่เข้าใจลักษณะปฏิกิริยาของกุศลผลบุญมากยิ่งขึ้นคือการทำบุญ 10 หรือ 20 ครั้งหรือตลอดช่วงเวลา 5 หรือ 10 ปีหรือตลอดชีวิต แม้แต่ปัญญาของพระพุทธรูปก็ไม่สามารถวัดได้ พระพุทธรูปอธิบายว่ากุศลผลบุญของการทำบุญครั้งเดียวแต่ผู้ทศชีวิตต่อพระสูตรนี้มากกว่าการถวายทรัพย์สินสมบัติมากมายแต่พระศากยมุนีโดยตรงเป็นเวลา 8,000 ล้านกัลป์ 100 1,000 10,000 100 ล้านเท่า” (ชินเพ็น หน้า 1456)

ท่านสอนว่ากุศลผลบุญของการทำบุญทำให้พวกเราสามารถหลีกเลี่ยง 3 นรกทางชั่วและได้รับกุศลผลบุญมากมาย ณ ที่นี้ ท่านอธิบายความไพศาลและความสูงส่งของกุศลผลบุญที่พวกเราได้รับจากการทำบุญอย่างถูกต้อง

นันโจ โทคิมิตสึเป็นผู้นับถือคนหนึ่งที่ได้รับภาระความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการปกป้องและสนับสนุนพระนิชิเร็น ไคโซนิตลอดชีวิตของเขา โทคิมิตสึปรนนิบัติพระนิชิเร็น ไคโซนิตั้งแต่วัยเยาว์ เขายึดมั่นจิตใจแห่งการทำบุญแท้จริงอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าเขาเผชิญสถานการณ์อะไร

พระนิชิเร็น ไดโชนินเขียนในบทธรรมนิพนธ์ “เศรษฐีสุทัตต์” (จดหมายตอบผู้ปกครองอุเอโนะ) ดังต่อไปนี้:

“ทั้งๆที่ท่านยากจน ท่านมีภาระความรับผิดชอบสูงมากมายในฐานะพลเมืองจนทำให้ท่านไม่มีผ้าชัหรือไม่มีเสื้อผ้าให้ภรรยาและลูกของท่าน

ทั้งหมดนี้ ท่านเป็นห่วงผู้ทุกข์ชีวิตต่อสัทธรรมปุณฑริกสูตร และความเป็นห่วงว่าเขาอาจจะทุกข์ทรมานจากหิมะตกหนักในภูเขาและความทุกข์จากการขาดแคลนอาหาร ท่านทำบุญเหรียญกษาปณ์ 1 คาน พุทธกรรมเช่นนี้เหมือนผู้หญิงยากจนและสามีของนางถวายเสื้อแก่พระสงฆ์ที่บิณฑบาตหรือเหมือนริดาถวายข้าวฟ่าง 1 ชามแก่พระปัจเจกพุทธะ ช่างวิเศษ! ช่างน่าชื่นชม!”

(ชินเพ็น หน้า 1529; บทธรรมนิพนธ์ของพระนิชิเร็น ไดโชนิน เล่ม 1 หน้า 77 และ 79)

แม้แต่ขณะที่โทคิมิตสึเองมีความลำบากจากความยากจนมาก เขายังเป็นห่วงพระนิชิเร็น ไดโชนิน ที่อาศัยอยู่ในภูเขามิโนบุที่ซึ่งหิมะกองสูงและขาดแคลนอาหาร เขาทำบุญเหรียญกษาปณ์ 1 คาน และพระนิชิเร็น ไดโชนินแสดงความขอบคุณเขาสุดซึ่ง

ท่านจบข้อความในจดหมายฉบับนี้ โดยกล่าวว่ากรณีน้ำใจของโทคิมิตสึมีค่ามากจริงๆ ท่านเปรียบเทียบการทำบุญที่เอื้อเฟื้อของเขาว่าคล้ายกับการทำบุญที่เอื้อเฟื้อของชายและหญิงยากจนที่ถวายเสื้อซึ่งพวกเขาผลัดกันใส่ แก่พระสงฆ์ที่บิณฑบาต และการทำบุญของริดา ที่ถวายข้าวฟ่าง 1 ชามแก่พระปัจเจกพุทธะ*

นอกจากนี้ พระนิชิเร็น ไดโชนินสอนพวกเราในบทธรรมนิพนธ์ “จดหมายถึงมัตสึโนะ” ดังต่อไปนี้:

“นานมาแล้ว เด็กชายคนหนึ่งนามโทคุโซ โดจิถวายขนมพายที่ทำมาจากโคลนแก่พระศากยมุนีพุทธะ ผลที่เกิดขึ้นคือ เขาไปเกิดใหม่เป็นพระเจ้าอโศกและปกครองทั่วชมพูทวีป และในที่สุด เขาสามารถเป็นพระพุทธรูป” (ชินเพ็น หน้า 952)

นานมาแล้วในประเทศอินเดีย เมื่อพระศากยมุนีพุทธะไปเยือนกรุงราชคฤห์ โทคุโซ โดจิถวายขนมพายที่ทำมาจากโคลนแก่พระพุทธรูป พระศากยมุนีพุทธะกล่าวดังต่อไปนี้เกี่ยวกับกุศลผลบุญแห่งการทำบุญของโทคุโซ โดจิ: “ใน 100 ปี เด็กคนนี้จะไปเกิดใหม่เป็นมหาราช” ซึ่งตรงตามคำพูดของพระองค์ โดยต่อมาเด็กคนนี้จะไปเกิดใหม่เป็นพระเจ้าอโศกมหาราช พระองค์ร่วมประเทศอินเดียเป็นปีกแผ่นดิน และปกครองตามหลักศาสนาพุทธ

ดังนั้น การทำบุญเป็นการแสดงที่สัมผัสได้ความศรัทธาที่จริงใจของพวกเราต่อพระรัตนตรัย: พระพุทธรูป ธรรมะ และพระสงฆ์ นี่คือการตอบแทนหนี้บุญคุณของพวกเราต่อพระรัตนตรัย การทำ

บุญที่จริงใจอย่างแท้จริงสร้างกุศลผลบุญยิ่งใหญ่และเหตุ(กรรม)ดี พระสูตรในศาสนาพุทธบรรยายการทำบุญ 2 ชนิด-การทำบุญด้วยวัตถุ (ไซ่ คุโยะ) และการทำบุญด้วยธรรม (โฮ คุโยะ) การทำบุญมีลักษณะ 3 ทางของการกระทำ-ความคิด คำพูด และการกระทำ- ด้วย

ขอให้พวกเราให้ความสนใจ 3 องค์ประกอบ ประการแรก การทำบุญด้วยวัตถุ (ไซ่ โนะ คุโยะ) คือบุญซึ่งพวกเราทำด้วยสิ่งของ อาหาร และสิ่งอื่น ต่อมา การทำบุญแห่งการกระทำทางกาย (มิ โนะ คุโยะ) หมายถึงบุญซึ่งพวกเราทำด้วยกายของพวกเรา อาทิ การทำความสะอาดวัดและการช่วยด้วยวิธีอื่นสุดท้าย การทำบุญด้วยธรรมะ (โฮ โนะ คุโยะ) หมายถึง ความพยายามอย่างขยันในการทำชะกุบุชและการเผยแผ่ธรรม

การทำบุญด้วยวัตถุ หมายถึง การทำบุญตามปกติที่พวกเราถวายแด่โกสนชนในวัดท้องถิ่นของพวกเราหรือศูนย์กลางการเผยแผ่ การทำบุญด้วยสิ่งของเหล่านี้เป็นรากฐานที่จะทำให้ศาสนาพุทธแท้ถูกเผยแผ่ต่อไปในอนาคต การทำบุญชนิดนี้ทำหน้าที่ปกป้องพระรัตนตรัย พระสังฆราชองค์ที่ 26 พระนิชิคัน โชนินกล่าว:

“ความศรัทธาลำคัญมากเป็นพิเศษอย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าท่านทำบุญด้วยกองสมบัติสูงเป็นภูเขา มันไม่มีค่า ถ้าท่านไม่มีความศรัทธา ถ้าท่านมีความศรัทธาแท้จริง ถึงแม้ว่าเป็นการทำบุญเล็กน้อยดูหยดน้ำหรืออนุภาคฝุ่น ท่านจะได้รับผล (กรรม) มากมาย”

(จดหมายถึงมัตโตะ จิเฮ ซึ่งเก็บไว้ที่วัดเมียวคิจิ)

พระนิชิคัน โชนินอธิบายว่า ความจริงใจแท้ในความศรัทธาของพวกเราสำคัญที่สุด เมื่อพวกเราทำบุญและสิ่งจำเป็นสำหรับพวกเราคือทำบุญให้เหมาะแก่รายได้และฐานะของพวกเราแต่ละคน

เป็นเรื่องธรรมดาที่พวกเรา ในฐานะพระสงฆ์และผู้นับถือฆราวาสที่เชื่อศาสนาพุทธแท้ต้องพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อดำเนินชีวิตที่เข้มแข็งและมั่นคง ในขณะที่เดียวกัน พวกเราควรจะพัฒนาความศรัทธาเพื่อที่พวกเราสามารถทำให้ดีที่สุดเพื่อทำบุญเพื่อเห็นแก่ธรรมะแท้ เมื่อมันจำเป็นจริงๆ

ต่อมา ขอให้พวกเราให้ความสนใจการทำบุญแห่งการกระทำทางกาย การทำบุญชนิดนี้รวมถึงกิจกรรม อาทิ การทำความสะอาดวัด การช่วยเรื่องการโทซัง และการกระทำอื่นเพื่อปกป้องโกสนชนและบริเวณรอบวัด

อาตมาขอให้ทุกท่านเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ด้วยความเต็มใจ อาทิ การช่วยต้อนรับระหว่างพิธีกรรมของวัด การช่วยงานต่างๆ การทำความสะอาดและจัดเก็บให้เป็นระเบียบหลังจากพิธี โอ โกะ และอาสาทำความสะอาดวัด วัดคือหอฝึกฝนเพื่อความศรัทธาของพวกเรา คือที่ซึ่งประดิษฐานโกสนชน การรักษาทำความสะอาดวัดคือการฝึกฝนศาสนาพุทธรูปแบบหนึ่งที่พิเศษ พวกเราต้องรักษาความสะอาดวัดในท้องถิ่นของพวกเราและพยายามสุดความสามารถของพวกเราในกิจกรรมความศรัทธาของ

พวกเรา ด้วยจิตศรัทธาทั้งกายและใจ การทำเช่นนั้นจะทำให้พวกเราได้รับกุศลผลบุญมาก บนพื้นฐานพลังชีวิตของพวกเราเพื่อปกป้องและยึดมั่นศาสนาพุทธแท้

สุดท้าย การทำบุญด้วยธรรมะหมายถึงนำคำสอนถูกต้องแห่งศาสนาพุทธแท้ของพระนิชิเร็น ไคโซนิิน ไปปฏิบัติ คือสวดมนต์ทำวาระและสวด ไคโมซุต่อ โกฮนซน นอกจากนี้ ทำชะคุบุซุ บอกคนที่ยังไม่นับถือศาสนาพุทธแท้เกี่ยวกับความสูงส่งของการปฏิบัตินี้ และช่วยคนที่ยังใหม่ต่อศาสนาพุทธนี้ โดยการสอนการปฏิบัติจริงแก่พวกเขาและช่วยพัฒนาความศรัทธาของพวกเขา

นี่คือ “ปีแห่งการทำชะคุบุซุ พัฒนาความศรัทธาของท่าน และช่วยผู้อื่นให้มีการพัฒนาความศรัทธาและการปฏิบัติ” สิ่งที่เราสามารถทำตอนนี้คือก้าวหน้าอย่างแน่วแน่ในการปฏิบัติชะคุบุซุ ของพวกเราซึ่งเป็นการทำบุญด้วยธรรมะ ขณะที่การทำบุญแห่งการกระทำทางกาย พวกเราสามารถวางแผนไปโทซังและร่วมพิธีที่วัด ด้วยจิตใจปกป้องวัดใหญ่และวัดในท้องถิ่น นอกจากนี้ ที่เป็นการทำบุญด้วยสิ่งของ พวกเราสามารถตอบแทนหนี้บุญคุณของพวกเราโดยการก้าวหน้าอย่างกล้าหาญสู่ศุภวาระการครบ 800 ปีแห่งการเกิดของผู้ก่อตั้ง (พระนิชิเร็น ไคโซนิิน) ของพวกเรา โดยเฉพาะ สิ่งสำคัญที่สุดคือการบรรลุป้าหมายชะคุบุซุของพวกเรา ซึ่งคือการตอบแทนหนี้บุญคุณพระนิชิเร็น ไคโซนิิน อย่างแน่นอน

พระสังฆราชนิชิเนียว โซนิินมอบคำแนะนำแก่พวกเราเกี่ยวกับกุศลผลบุญและเหตุ (กรรม) ด้านบวกในการทำชะคุบุซุดังต่อไปนี้:

“เมื่อพวกเราทำชะคุบุซุ พวกเราสามารถขจัดบาปกรรมแห่งการดูหมิ่นจากอดีตที่ไม่มีจุดเริ่มต้นในชีวิตของพวกเรา พวกเราสามารถรับกุศลผลบุญทั้งในชาตินี้และชาติหน้า และพวกเรามีความสุขทั้งเพื่อพวกเราเองและเพื่อผู้อื่น”

(ประมวลคำเทศนาของพระสังฆราชนิชิเนียว โซนิิน เล่ม 7 หน้า 65)

ขอให้พวกเราให้ความสนใจในการปฏิบัติศาสนาพุทธของพวกเราด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวระหว่างพระสงฆ์กับผู้นับถือฆราวาส บนพื้นฐานจิตใจต่างกายใจเดียว ขอให้พวกเรายึดมั่นคำแนะนำของพระสังฆราช และช่วยคนมากมายเท่าที่เป็นไปได้ที่หลงอยู่กับความสับสนและความหลงผิดให้พ้นทุกข์ด้วยชะคุบุซุ

*รายละเอียดเพิ่มเติมดูในวัด ไคเมียว-อิน โอโกะเดือนสิงหาคม 2015 บทธรรมนิพนธ์ “เศรษฐีสุทัตต์”